

Szent István Király 2013.

Bevezető

A mai nap, legnagyobb nemzeti ünnepünkön, Államalapító Szent Királyunkra, Szent István királyra, és a kezdetekre emlékezünk. Arra az útra, amelyen a Szent Király indította el nemzetünket, és amelyen ma is, nekünk is, járnunk kell, ha biztonságban, békében és boldogságban akarunk élni itt, őseink vérével öntözött drága szent hazánkban. Vajon ezen az úton járunk-e mi? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirie litánia

Urunk Jézus! Bocsásd meg nemzetünk fennmaradása iránti közömbösségünket! Uram, irgalmazz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy nem őriztük hitelesen keresztény hitünket. Krisztus kegyelmezz!

Urunk Jézus! Add kegyelmedet, hogy minden magyar hűen őrizze a Szent Istváni örökséget. Uram, Irgalmazz!

Evangelium után

Politikai, *vallási* és társadalmi szempontból Szent István király teremtette meg Magyarországot, Szent István király jelölte ki és biztosította népének a *jövőbe vezető* utat.

A magyarságot négy különböző kultúra vette körül:

a török-mohamedán keleten,
a görög-szláv a Balkánon,
a latin-német nyugaton és
a pogány-szláv északon

Ezek ostromló befolyásával és ellentmondásaival kellett küzdelmet folytatnia Nemde egészen hasonló maradt az ország küldetése évszázadokon át a mai napig?

Az iszlámjelen *van* ma is, és terjeszkedik Európában. Háborúra kell készülnie a keresztény világnak *vagy* őszinte és okos párbeszédre

A görög-szláv kultúra is jelen *van*, ha más néven nevezik is ma. Szent István otthont adott ennek a kultúrának is. Ma is lehetséges békességben együtt élnie magyarnak és akármelyik oldali szlávnak.

A latin-német is maradt, csak éppen amerikai színeket öltött. Ennek integrálása is megtalálható a magyar kultúrában, csak ne adjuk fel a magyart elvtelen alkalmazkodásból. Főleg ne a keresztény kultúrát, és sohasem, az azt szülő keresztény hitet, amely ezer éven át, a sok harc és megpróbáltatás után is megtartotta népünket itt, a Kárpát-medencében.

Szent István hívő népe az évszázadok során rájött arra, hogy hitének, Istennek köszönheti megmaradását, életét, s ma is Tőle kaphatja békéjét, boldogságát!

Ahogy a vas is csak úgy válik acéllá, ha tűzben-vízben megedzik, úgy az ember is csak a próbák leküzdésével lesz állhatatos és hűséges. Ezt így éneklie meg a szent író:

Igaz, megpróbáltál bennünket, Istenünk

ahogy az ezüstöt szokták, tűzben megvizsgáltál.

Elnézted, hogy az emberek fejünket tapossák,

tűzön és vízen kellett áthaladnunk, de végül mégis könnyebbülést adtál

Amíg Szent István intelmei szerint igyekeztek élni őseink, addig emelkedett és erősödött az ország, de amikor elhagyták az igazságot, különösen a szegényekkel való szolidaritást, jöttek a bajok, a nyomorúság, az ellenség.

Ma optimizmussal nézünk a jövőbe és várjuk nemzetünk megújulását. De egy nemzet semmiképpen sem újulhat meg anélkül, hogy az egyes emberek meg ne újulnának. Olyan sok a figyelmeztető jel: testi-lelki betegségek, a demográfiai helyzet, a morális állapotok romlása!

Amíg a létbizonytalanság uralkodik a munkanélkülieken, a kiábrándultság és keserűség a dolgozók, a földművelők többségén és különösen a szegény betegeken, emberfeletti erőfeszítésekre van szükség.

Ezek jelenségek mind arra figyelmeztetnek, hogy Isten nélkül, hit nélkül nem lehet országot építeni és megtartani. Nem lehet sem a társadalom, sem az egyén szintjén növekedő, virágzó életet élni.

István király az Úr Istenre alapozta országirányító tevékenységét, és az ország növekedett, erősödött. Bizonyára hallotta Szent Ágoston tanítását, miszerint az állam feladata a népet az üdvösség útjára vezetni, s azon megtartani.

A közelmúlt társadalmá, pont az ellenkezőjét tette ennek. Megpróbálta kizárni Istent a közéletből, az alkotmányból, az oktatásból, a médiából. Aztán csodálkoznak azon, hogy miért van annyi baj az emberekkel és az országgal.

Az államot rossz gazdának nevezték, s tulajdonát elkótyavetyélték. Az utóbbi években már csak gyermekeinkkel és unokáinkkal visszafizetendő kamatos-kamat kölcsönökből tudott élni e nép. Most e miatt sír egy egész ország. Szent Istváni alapokra épülő erős állam nélkül nincs jövőnk.

Jézus azt mondja, hogy csak a szőlőtőn maradó szőlővessző hoz termést. Semmi sem bizonyítja jobban, mint mai világunk problémái, hogy Isten nélkül – aki az Igazság és Szeretet – nem megy. Benne kell maradnunk, mert csak így lehetünk sikeresek.

Ha azt akarjuk, hogy jobb legyen az életünk, jobb legyen a családjunk, a lakóhelyünk, az országunk. Odaadással kell végeznünk feladatainkat. Odaadással kell szeretnünk a családjunkat, odaadóan kell dolgoznunk a hazánkért. Aki arra vágyik, hogy javuljon az ország helyzete, az tegyen meg érte mindent, amit a saját, egyéni életében megtehet! Hiába sopánkodik a fogyatkozó népelességen az, aki maga nem vállalja a következő – harmadik vagy negyedik – gyermeket! Ne szomorkodjon a környezete állapotán az, aki nem tesz semmit annak szépítéséért.

Első királyunk élete sok szenvedéssel volt terhes, de élő hittel viselt el minden szenvedést, elfogadni a trón várományosának, egyetlen fiának halált is. Ezután ajánlotta fel nagy reménységgel a koronát, országa jövőjének sorsát a Szűzanya közvetítésével Isten kezébe.

Wass Albert szavaival valljuk, hogy „egyszer még elébb vagy utóbb, de minden bizonnal eljön az idő, amikor fölbred a völgyek magyarjaiban a lélek, s keresni fogják az igaz utat, mely pusztulásból győzelembe, nyomorúságból az Úr gazdag dicsőségébe vezet vissza, ahonnan valamikor régen magunk gyarlósága folytán hibás útra tértünk.”

Amen

F. F.